

Broderii pe suflete albastre

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

„Vin iarăși, aici, pe ascuns, să te-ntâlnesc la marginile lumii...”

- Ești vinovat de lacrimile-acestea
Ce-mi ard obrajii, semne de-ntrebare
Îmi spun c-așa-ncepea, cândva, povestea,
Pe-un colț de stea, pe-o margine de zare.

N-am ținut cont de vorbe tălmăcite
De-acei care se cred atotputernici,
Când am pășit la brațul tău, iubite,
Doar versurile le-am avut drept sfetnici.

Tu mi-ai brodat pe suflet poezia
Cu slove fine ca un Demiurg,
Ești vinovat de toată bucuria
Și de aceste lacrimi care curg.

- De mă condamnă pentru fericire
O lume-ntreagă, nici măcar nu-mi pasă,
În tine simt un colț de nemurire
Și azi mă bucur că mi-ai fost aleasă

De ursitoarele ce-n broderie
Au strecurat cu grijă părintească
Parfumul tău și stropi de poezie.
Au vrut, iubito, să mă răsplătească

Și să îmi dea eternități, o sută,
C-am rătăcit prin universuri multe
Dar am găsit o dragoste-absolută -
De-s vinovat doar zeii să-mi impute.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Din volumul Din paradisul aproape pierdut -
Editura PIM Iași - 2015